

متن پرسش

باعرض سلام و توفیق روز افزون برای استاد: در بحث رجوع به وجود (که برای بنده کشف معرفتی که سالها بدنبال آن می باشم بتوسط جنابعلی بوده است) بعنوان افق سیر و جهت محقق شدن آن با توجه به مطالب کتاب ارزشمند سلوک ذیل شخصیت امام (رضوان الله) آنچه که من متوجه شدم حضرتعلی دو راه کار ارائه داده اید: (۱) پرداختن به مباحث معرفت النفس و کتب مربوطه بعنوان بهره گیری از نفس ناطقه مملوس. (۲) تزکیه نفس جهت اشراق حقیقت وجود با توجه به ظرفیت وجودی هر کس که با ترک محرّمات و انجام واجبات و مستحبات حاصل می شود و به زعم بنده استفاده از دو ابزار عقل و قلب برای بحضور آوردن وجود و درک حضوری آن است بر خلاف عقیده بعضی از دوستان من که معتقدند بحث وجود درخور ما نمی باشد که بحثی پیچیده و در اختیار فلاسفه می باشد. می خواستم نظر حضرتعالی را در خصوص رجوع بوجود بدانم که آیا مطلب همان است که بنده فهمیدم یا چیز دیگری است و عقیده دوستان صحیح می باشد یا خیر؟ راهنمایی بفرمایید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث «وجود» بدیهی‌ترین بحث است، کافی است ما درست با آن برخورد کنیم. امروز دوره‌ی متافیزیک و مفهوم‌گرایی و به حجاب‌بردن «وجود»، گذشته است. تاریخ دیگری شروع شده، بعضی‌ها هنوز در گذشته زندگی می‌کنند و به هیچ‌چیزی نمی‌رسند. اساساً تفکر، تفکر «وجود» است و حضور در محضر حق، خدا دیگر غائب نیست که ما با خدایی که غایب است زندگی کنیم، خداوند با نور انقلاب اسلامی ظهور کرده است. در بحث بر روی آیه‌ی ۴۱ سوره‌ی احزاب عرایضی در این مورد داشته‌ام. موفق باشید